

§ 23. 1. Za wartość pozostałości zwierzęcia po szkodzie uważa się udowodnioną kwotę uzyskaną w punkcie skupu zwierząt rzeźnych za sprzedane zwierzę wskutek skierowania go przez przedstawiciela służby weterynaryjnej do uboju z konieczności lub za tuszę oraz skórę sprzedane jednostce gospodarki uspołecznionej.

2. Jeżeli właściciel nie udowodnił wysokości kwoty uzyskanej ze sprzedaży mięsa albo zużyje je na własne potrzeby, PZU stosuje następujące odliczenia:

- 1) przy koniach dobitych — 40% kwoty obliczonej w myśl §§ 18—20;
- 2) przy bydle dobitym — 60% kwoty obliczonej w myśl §§ 18—20.

3. Jeżeli właściciel nie udowodni wysokości kwoty uzyskanej ze sprzedaży skóry we właściwej jednostce gospodarki uspołecznionej, PZU stosuje odliczenia w wysokości wartości 20 kg skóry I klasy obowiązującego cennika skór surowych.

§ 24. Za szkody powstałe z powodu chorób zaraźliwych, objętych przepisami o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych, za które to szkody przyznana została pomoc pieniężna ze środków przeznaczonych na zwalczanie chorób zaraźliwych, PZU wypłaca odszkodowanie w wysokości różnicy pomiędzy wartością szacunkową zwierzęcia, ustaloną według zasad określonych przepisami o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych, a wysokością przyznanego odszkodowania z budżetu Państwa. Różnica ta nie może przekroczyć sumy ubezpieczenia zwierzęcia.

§ 25. W powiatach, w których obowiązkowe ubezpieczenie obejmuje również koszty leczenia, PZU wypłaca koszty leczenia i koszty sekcji zwierzęcia na podstawie pokwitowania wydanego przez przedstawiciela służby weterynaryjnej.

§ 26. 1. PZU wypłaca odszkodowanie w ciągu trzech tygodni od dnia otrzymania zawiadomienia o szkodzie.

2. Jeżeli czynności mające na celu ustalenie odszkodowania nie mogą być bez winy PZU zakończone w terminie trzech tygodni od dnia zawiadomienia o szkodzie, odszkodowanie powinno być wypłacone w ciągu dwóch tygodni po zakończeniu tych czynności.

3. Jeżeli właściciel nie dostarczy inspektoratowi PZU w ciągu 7 dni od powstania szkody dokumentów wymienionych

w § 16 ust. 2 pkt 1 i 2 oraz ust. 3, odszkodowanie powinno być wypłacone w ciągu dwóch tygodni po otrzymaniu tych dokumentów lub po zakończeniu czynności, o których mowa w ust. 2.

4. PZU może wstrzymać wypłatę odszkodowania do czasu zakończenia postępowania karnego prawomocnym rozstrzygnięciem, jeśli zachodzi uzasadnione podejrzenie, że szkoda została spowodowana czynem przestępnym popełnionym przez właściciela.

§ 27. 1. Z dniem wypłaty odszkodowania przechodzą na PZU wszelkie prawa, jakie do wysokości wypłaconego odszkodowania przysługują właścicielowi zwierzęcia w stosunku do osób trzecich z tytułu ich odpowiedzialności za powstanie szkody.

2. Jeżeli właściciel zwierzęcia zrzekł się bez zgody PZU prawa do odszkodowania od osób trzecich z tytułu poniesionej straty, PZU jest wolny od obowiązku wypłaty odszkodowania.

3. Jeżeli po wypłacie odszkodowania zostanie ujawniona okoliczność, która na podstawie przepisów niniejszego rozporządzenia wyłącza odpowiedzialność PZU za daną szkodę lub jej część, PZU może żądać zwrotu nienależnie wypłaconej sumy odszkodowania.

§ 28. 1. W wypadkach uzasadnionych szczególnymi okolicznościami Minister Finansów na wniosek prezydium powiatowej rady narodowej złożony za pośrednictwem prezydium wojewódzkiej rady narodowej może określić dla danego powiatu w drodze rozporządzenia inne zasady ubezpieczenia aniżeli przewidziane w §§ 6—8, 17, 18 i 20.

2. Normowe sumy ubezpieczenia obowiązujące w dniu wejścia w życie rozporządzenia pozostają w mocy do czasu ich zmiany według zasad określonych w niniejszym rozporządzeniu.

§ 29. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 19 lipca 1963 r. w sprawie obowiązkowego ubezpieczenia zwierząt gospodarczych (Dz. U. Nr 33, poz. 191).

§ 30. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Finansów.

§ 31. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1972 r.

Prezes Rady Ministrów: *P. Jaroszewicz*

27

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI KOMUNALNEJ

z dnia 17 stycznia 1972 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie opłat za urządzenia uzyskiwane przy zamianie lokali.

Na podstawie art. 52 ust. 1 ustawy z dnia 30 stycznia 1959 r. — Prawo lokalowe (Dz. U. z 1962 r. Nr 47, poz. 227) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 14 sierpnia 1962 r. w sprawie opłat za urządzenia uzyskiwane przy zamianie lokali (Dz. U. z 1962 r. Nr 52, poz. 257 i z 1968 r. Nr 21, poz. 135) wprowadza się następujące zmiany:

- a) w § 2 dodaje się ust. 1 w brzmieniu:

„1. W razie zamiany mieszkania, w którym nadwyżka powierzchni mieszkalnej stanowi co najmniej jeden pokój, osoby dokonujące zamiany zwolnione są z opłat za urządzenia uzyskiwane w jej wyniku.”,

- b) dotychczasowe ust. 1 i ust. 2 otrzymują kolejną numerację jako ust. 2 i ust. 3.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Gospodarki Komunalnej: *Z. Drozd*